

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računna se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštna znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiritopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št 34.

Kapitulacija državne in cerkvene avtoritete pred pouličnimi razgrajaji.

Velike demonstracije, katere so se vršile v Trstu povodom socijalno-političnih konferenc jezuita Pavissicha, so imele najpogostejši uspeh, in tržaško lahonstvo se zopet jedenkrat topi radosti, da je ugnalo v kozji rog vse merodajne kroge.

Tri dni so trajale demonstracije. V začetku so se jim državni organi krepko ustavljali, čim pa so demonstrantje, socijalni demokratje in iredentovci, pod nevidnim vodstvom gospodov iz občinskega sveta, naklestili nekaj redarjev in jeli delovati s kamni in s palicami, so se državna in cerkvena oblastva takoj udala in nemudoma kapitulirala pred najetimi in naščuvanimi razgrajaji. Državna avtoriteta, katera se proti Slovanom varuje s drakonično strogostjo, se je zopet jedenkrat pokorila argumentom z ulice, kakor se jim pokori navadno, kadar jih rabijo Nemci in Italijani.

Vsled vladnega pritiska je škof ustavil socijalno-politične konference jezuita Pavissicha v cerkvi sv. Antona novega in zajedno „per gravi ragioni“ umaknil svojo odredbo glede slovenskih izrednih propovedij v cerkvi sv. Jakoba.

Ne bodemo govorili o tem, kaka krivica se je s to odredbo storila Slovincem v Trstu. Te propovedi bi ne bile rešile ne jednega tržaškega Slovence potujčenja, ali moralna škoda, katero je škof z umaknenjem naznanjenih propovedij storil Slovincem in tudi cerkvi, je velikanska. Tržaški Slovenec torej še božje besede ne sme slišati v svojem jeziku, ako to ni po volji iredentovcem in židom; tudi v tem oziru je odvisen od milosti in nemilosti svojih sovražnikov, katerim na ljubav se mu kraté starodavne pravice, ki nikomur niso škodovala. Skoro polstoletja so se prirejale take propovedi slovenskim vernikom, škof jih je branil pred vsemi napadi laških duhovnikov, laškega časopisja in občinskega zastopa, opravičil je njih odredbo s posebnim pastirskim pismom, sedaj pa jih je umaknil, ker so to zahtevali poulični razgrajaji.

Škof je kapituliral vsled prigovarjanja mero dajnih državnih funkcionarjev, na pritisk namestnika grofa Guëssa in policijskega ravnatelja, in sta torej ta dva pomogla pouličnim demonstrantom do s jayne in najpopolnejše zmage nad državno in cerkveno avtoriteto.

Čemu bi še dalje govorili? Poraz državne in cerkvene avtoritete je tako eklatanten, da bolj ne more biti, in če Lahi pred tema avtoritetama ni majo prav nobenega spoštovanja več, ako jih še zasmehujejo, kakor se je zgodilo v sobotni seji tržaškega občinskega sveta, potem se ni temu kar nič čuditi. Leta in leta so se vlade slepo pokoravale ukazom na magistratu vladajočih gospodov, leta in leta so ugodile vsem zahtevam teh dvomljivih ljudij in njih poulične garde ter jih tako utrdile v njih ošabni domišljavosti in predrznosti, v zahvalo za to pa so Lahi v sobotni seji obč. sveta tržaškega pometal z drž. funkcionarji, da je bilo veselje.

Kapitulacija državne in cerkvene avtoritete v Trstu se vredno pridružuje kapitulacijam na Dunaji in v Gradci ter kaže jasno, kaj vse sme Nemeč ali Italijan v tej naši „vsem narodom jednako pravični državi“. Ako Nemeč ali Italijan revoltira, ako pobija državne organe, se njegovi zahtevi takoj ustreže, se mu žrtvujejo ministerski predsedniki in starodavne navade in pravice; ako pa si dovoli Slovenec krotko demonstracijo proti impertinentim provokacijam nekaterih nezrelih fantalinov, sta mu pa deželna vlada in državno pravdnštvo takoj za petami in ga posadita na obtožno klop, provokaterje pa vzameta pod svojo posebno zaščito.

Občni zbor „Narodne tiskarne“.

Včeraj dopoldne se je vršil v uredniških prostorih redni občni zbor „Narodne tiskarne“, na katerem je upravni odbor poročal o društvenem delovanju v minolem letu.

Društveni predsednik gosp. dr. Ivan Tavčar je pozdravil navzoče delničarje, zastopajoče 64 delnic, in konstatoval sklepčnost obč. zbora.

V imenu upravnega odbora je potem gosp. J. Lavrenčič poročal o društvenem delovanju leta 1897. „Narodna tiskarna“ je tudi v tem letu ugodno

uspevala. „Slovenski Narod“, ki je pogostokrat s prilogo izhajal, popolnil se je mej letom s tem, da je prinašal raz-n brzojavnih tudi izvirna telefonična poročila. Tiskarna je na vse strani skrbela, da izpolnjuje list svoj namen, ne oziraje se na povečane stroške, p. n. občinstvo pa je trud uprave priznavalo s tem, da se je na list pridno naročalo. Iz predloženih statističnih podatkov je razvideti, da so se dohodki „Slovenskega Naroda“ tekom 10 let povišali za 11 207 gld. 41 kr. Razen tega razpečalo se je lani na drobno 2654 posameznih iztisov. To število pa se dokaj pomnoži, ko se izvrši sklep upravnega odbora, da je list po znižani ceni po ljubljanskih trafikah in raznih kolodvorih prodajati. Z navedenimi podatki je dognan dokaz, da list ne nazaduje, kakor se je od gotove strani trdilo, marveč da tendenca istega p. n. občinstvu popolnoma ugaja.

Glede listov „Rodoljuba“ in „Ljubljanskega Zvona“ je pripomniti, da ista sicer nista nazadovala, napredovala pa tudi ne. Čudno pa to ni, kajti proti „Rodoljubu“ se je tudi pretečeno leto vršila gonja od gotove strani in sicer iz strankarstva, ne da bi se zamoglo listu kaj posebnega očitati. Za leposlovni list „Ljubljanski Zvon“ je tiskarna mnogo žrtvovala, da ga popolni in preustroji. Pri listu sodelujejo prve slovenske pisateljske moči, gradivo je izbrano in zanimivo, pričakovati bi torej bilo, da bi inteligenca pridneje po listu segala, s čimur je jedino mogoče, tiskarno za nje trud in stroške odškodovati.

Dne 28. julija p. l. umrl je znani romanopisec, mnogoletni člen upravnega odbora „Narodne tiskarne“, bivši izdajatelj in mnogoletni sotrudnik „Ljubljanskega Zvona“ in stalni sotrudnik „Slovenskega Naroda“, c. kr. notar, grajščak in dež. poslanec Janko Kersnik, ki je bil v svojem rojstnem kraju na Brdu dne 30. julija slovesno pokopan. Dolžnost mi je, da se na tem mestu spominjam tega izbornega in nenadomestljivega moža z vzklikom „Slava njegovemu spominu“!

Upravni odbor se je po zadnjem občnem zboru tako konstituiral, da je volil zopet svojim predsednikom g. dr. Ivana Tavčarja, podpredsednikom g.

LISTEK.

3

V megli.

(Potopis. — Spisala Mária.)
(Dalje.)

Drugi kapitan, ki je bil mnogo mlajši, zato pa tem pogumejši, je tudi rekel, naj bi se poskušilo nadaljevati, toda poveljnik ni hotel o tem ničesar slišati.

— Vam se mudi, seveda mudi, ker vas pričakujejo lepe punice na Piazza san Marco, — ali meni starcu se ne mudi nikamor, ker me nihče ne pogleda! O la bella Venezia! je zaklical potem; a kdor te vidi v megli, sedaj kakor jaz cela dva meseca . . . hm . . . ne bi se baš entuzjazmiral. Če bi me čakale lepe punčke na Piazzetti, še še, ali tako — Bog mi daj bežati v Trst, kjer me pričakuje moja starka!

— V Trstu imate svojo rodbino? — je vprašal soprog moje tovarišice.

— Jaz jo imam tudi v Trstu — oglasi se mladi kapitan.

— Trst jest dakle naš mili zavičaj — sem rekla jaz, kakor bi citirala te besede.

— Kaj ste rekli? — vpraša me komandant,

— Rekla sem hrvatsko frazo.
— Vi znate hrvatski? — me vpraša starec.
— Slovenka sem, in to je pač isti jezik.
— A jaz Hrvat, pravi zadovoljno starček.
— Mislila sem si to takoj — odgovorim mu jaz.

Govorili smo potem o razliki mej obema jezikoma, ki obstoja večinoma le v naglasu, pohudovala sem se nad njim, ker govori njegova rodbina le italijansko, razven tedaj, ko se kregajo.

Tedaj, je rekel, vre hrvaščina iz ust mojega sina in hčere, da je groza.

Drugi kapitan je dodal, da je on tudi napol Hrvat, da je rojen v Kotoru, a že z malega je vedno v Trstu, ženo pa ima tudi iz Kotora.

Pripovedoval je, kako so ženske v Smirni krasne; starček mu je pritrjeval, da Grkinje iz Aten zastajajo za onimi.

— Tudi Dalmatinke so lepe — sem rekla jaz, no, pa saj to znate bolje od mene.

— Ne, moja žena ni nič posebnega. Videl sem jo, ko sem prišel v Kotor radi neke dedščine; ugajala mi je takoj in v treh tednih je že bila poroka.

— Ah, tako hitro! Čudila se je moja tovarišica.

— Meni ne ugajajo dolge ljubezni. Ako ti je deklet vseč in si pošten človek, ki imaš dobre namene, čemu vleči na dolgo? Pojdi in prašaj stariše, ali ti jo dajo, pa je konec! Oh, onih podoknic in promenad pred hišo ne morem trpeti. Moja žena je pač zdihovala, da si ne utegne narediti niti bale, toda jaz sem rekel, da ima po poroki še dovolj časa za šivanje in pripravljanje.

— Tudi jaz sem se tako oženil — je pravil stari komandant. Ponujali so mi lepih, grdih, plavalasih, črnolasih, hromih i. dr., ali mene ni zanimala nobena. Ko pa sem imel enkrat mesec dni dopusta in sem bil doma v K., je hodila k moji sestri njena prijateljica, za katero se nisem zanimal bolj nego za druge. Zadnji večer pred mojim odhodom, smo se sprehajali ob morji.

— Glej ga, mislili smo vsi, da pojde zaročen od tod, a zopet odhaja, ne da bi si izbral katero, — je rekla prijateljica moje sestre.

— Me li hočete vi? Če me hočete, grem takoj k vašim starišem, in ko pridem čez dva meseca nazaj, se poročiva. Toda čakal nisem, da odpotujem in se vrnem, podaljšal sem si dopust in v malih dneh je bila ona, katero sem še vikal, moja žena.

(Dalje prib.)

Fraňa Hrena. Imel je v pretečenem letu 8 s-j. v katerih so se razpravljale zadeve tiskarne in društvenih listov.

Nadzorstvo je podrobno primerjalo bilanco z glavnimi in pomožnimi knjigami in je potrdilo, da je ista v redu.

Tiskarna je imela 1897. leta 43 529 gl. 80 $\frac{1}{2}$ kr. dohodkov in 43 517 gl. 56 $\frac{1}{2}$ kr. stroškov, torej prometa 87 047 gl. 37 kr. Pretečeno leto naročilo je 1955 strank 2394 tiskarskih del telaj v primeri z l. 1896. za 124 več. Istotako pomnožilo se je število inseratov za 263 tako da so naročila istih dosegla število 2019, l. 1896. pa le 1736.

Tiskarna je v pretečenem letu tiskala poleg društvenih listov tudi „Slovenski Pravniki“, „Leopis Slovenske Matice“, „Knezovo knjižnico“, razne reči za „Dramatično društvo“, za „Ljubljanskega Sokola“ in za „Glasbeno Matico“, različne brošure, kole darje, letna poročila in tiskovine mnogim hranilnicam in posojilnicam in vrh tega izgotovila lepo množino akcidenčnih del v različnih barvah. Vsa ta dela izvrševalo je povprečno 29 oseb in sicer 1 vodja, 1 podvojla, 1 upravitelj listov, 10 stavcev, 2 strojevodji, 3 učenci, 2 vlagalki, 2 odpravitelji, 5 raznašalcev in 2 hlapca.

V imenu upravnega odbora je poročevalec predlagal, naj se izplača dividenda po 3 gl., kar znaša 1200 gl., za razne nagrade osebju naj se določi 520 gold., daruje pa naj se: „Narodnemu domu“ 50 gl., gledališkemu podpornemu društvu 50 gl., podpornemu društvu tiskarjev na Kranjskem 25 gl., društvu za zgradbo učiteljskega konvikta pa 25 gl., ostane pa naj se doda rezervnemu fondu. Rezervna fonda znašala sta koncem 1897. l. 9484 gl. 97 kr.

Poročevalec je predlagal, naj vzame občni zbor to poročilo na znanje, naj odobri upravnega odbora predlog o razdelitvi čistega dobička, in naj da upravnemu odboru za l. 1897. absolutorij.

Po kratki razpravi je občni zbor vzprejel vse stavljene nasvete in tudi predlog g. dr. Stora, naj se družbi sv. Cirila in Metoda dovoli podpora 50 gl., ter dal upravnemu odboru absolutorij.

V upravni odbor so bili — ker je gosp. dr. Tekavčič odklonil izvolitev — naslednji gospodje za dobo treh let izvoljeni: Ivan Gogola, Peter Grasselli, Fran Hren, dr. M. Hudnik, dr. Josip Kušar, Josip Lavrenčič in dr. Ivan Tavčar.

Za pregledovalce računov so bili izvoljeni gg.: Iv. Vilhar, Fr. Ks. Souvan, F. Zupančič, J. Knez in dr. Fran Tekavčič, overovateljema zapisnika pa gg. Grasselli in dr. Hudnik. Občni zbor je na to vzprejel samostalni predlog g. Lavrenčiča glede eventualnega povečanja jednega društvenih listov, na kar je predsednik g. dr. Tavčar zaključil zborovanje.

V Ljubljani, 18. aprila.

K položaju. „Reichswehr“ piše: „Razprave o zatožbah ministrov, s katerimi se prične zopet državni zbor, bodo zahtevale mnogo časa. Desnica si ne bode upala ustaviti razprave, da ne bi manjšina mogla zopet govoriti o nasilstvu. Potem pridejo v razpravo le še predlogi, tičejo se uredbe jezikovnega vprašanja in zasedanje bode pri kraju. Seveda bode jezikovni odsek nadaljeval svoje delo tudi mej počitnicami. O prvem čitanju proračuna in pogodbe z Ogersko se danes niti ne govori več; lahko je umeti, da vsled neokretnosti parlamenta niti v vladnih krogih ne mislijo, da bi moglo priti do prvega čitanja kake vladne predloge. Grof Thun pa ne stori ničesar, da bi povspešil rešenje krize. Desnica čaka mirno, saj nima nikakega interesa na vladi grofa Thuna, ona ostane trdna in zlozna. Zasnovanje osrednje stranke ostane pobožna želja grofa Thuna; do „srednje stranke“ ne pride in ne more priti, ker bi morala sestati iz koalicije strank, za kakoršno ni možno najti strank. Niti ustavoverno veleposestvo, niti katoliška ljudska stranka lista za zvezo strank, ki bi ne imela druge svrhe, nego da bi bila varstvena stranka sans phrase — grofu Thunu. — Vodja nemških klerikalcev, Ebenhoch pa piše v svojem glasilu, da je položaj skrajno revaren, da se prihodnje dni odloči o ekzistenci parlamenta avstrijskega, ter meni, da bi bilo bolje, da se uvede popolni absolutizem, nego pa da bi vladali s cesarskimi naredbami na podlagi § 14. naše ustave.

Nemška narodna stranka je bila v poslednjem času cilj vseh radikalnih nemških napadov. Wolf Schönerejanci so ji očitali, da je z opustit-

vijo obstrukcije izdala nemštvo itd — skratka: proti nemški narodni stranki in proti posameznim čl-nom te stranke se je razvila najgrša agitacija, ki je bila v najhujši posmeh nekaj časa toliko proslavljena „Gemeinbürgschaft“ vseh avstrijskih Nemcev. Vodstveni člen n-mške narodne stranke, drž. poslanec Hochenburger je izdal po naročilu svojih kolegov brošuro, s katero zavrača najprej napade na nemško narodno stranko ter dokazuje, da obstrukcija ne more biti sama sebi namen. Hochenburger zavrača trditve Wolfa in Schönereja, da je bila njuna obtožnica barona Gautscha taktično neobhodno potrebna ter pravi: Glavno teženje Nemcev mora biti to, da napno vse svoje moči in da izrabijo vse razmere v ta namen, da se dožene zadoščajo jezikoven zakon, vsled katerega postanejo Badianjeve in Gautschove naredbe same nepotrebne. Da se to doseže treba bo po Hochenburgerjevem mnenju najprej nekega okvirnega zakona za splošno, za vsa državo veljavno ureditev jezikovnega prava. Določijo naj se splošno veljavna, državnozakonita načela ter ustanove meje delokroga drž. in dežel. zakonodajstva in naredbene moči, potem pa naj se določijo še državni in deželni specijalni zakoni za posamezne kraljevine in dežele.

Amerika in Španija. V Washingtonskem senatu sta nasprotujoči si stranki precej jednako močni. Zato obe silno agitujeta, da pridobita premič nad drugo. Radikalci so se v soboto že bahali, da imajo sedem glasov večine, kar pa menda ni resnica. V soboto je zboroval senat skoraj do polnoči, na kar se je seja pretrgala. Včeraj se je senat oločil. Ako je sprejel tudi senat tako oster predlog, kakor poslanska zbornica, je vojna že napovedana. Listi poročajo, da se evropske vevlasti čim dlje jasnejše postavljajo proti Zjedinenim državam ter da skoraj brez izjeme simpatizirajo s Španijo. Proti Ameriki so se pripetile v Barceloni, Cadixu, Madridu in v Parizu sovražne demonstracije. Amerikanski konzulati so obdani s stražami. Don Carlos je objavil pismo do svojih somišljenikov, katere pozivlja, naj se izkaže o v sedanjem nevarnem trenutku jedino prave domoljube ter naj iztrgajo orožje onim, ki ga niso vredni.

Dopisi.

Iz Tomišljega, 16. aprila. (Brati ne znajo! Rekurz in nerekurz.) Raznesel se je glas, da se občinske volitve bližajo. Cela občina spravila se je na noge. Beneficijati letal in vozaril se je semtertje, da mu je vsled težke peze in velikih naporov ubogi konjiček poginil. Na to morala je zadostevati leca in posojilnica za politiko. Blaženi Tomišelj, ki šteješ mej svoje — moža, ki ti je k denarju pripomogel! Ne prav dve leti svojega obstanka zamore se posojilnica ponasati z nad 87.000 gl. obrata, seveda je tukaj največ dolgovi, a presneto malo prhranjenega denarja. Še par let in potr od prevelike peze dolgovi gledal boš o Tomišelj! na svojega moža osrečevalca, ki ti je to dobroto prinesel in kateri v kratkem namerava tudi ustanoviti konsumno društvo. — Nadalje vozaril se je tudi znani profesor, ki ga šteje srečni Tomišelj svojim porojencem in ki je razkladal volilcem svojo politično-pedagogično filozofijo. Pridružil jima se je pa tudi mlad studiosus, ki se je komaj otrešel prahu rimskih institucij in pandekt in kojemu je še avstrijsko politično pravo — španska vas. Ta trifolj spravil je občino v največjo razburjenost. Vse je mislilo le na voltav. Pušilo se je „gesinnungs-cigare“, pilo se je „gesinnungs-čespljevec“ in heruš, jedel se je „gesinnungs-goljaš“. Kar so že Latinci pravili, se je obistnilo; „plenus venter non studet libenter“! — Tako se tudi uradni razpis, ki je osem dni visel na občinski deski, ni preštudiral. Tri fakultete so bile in eresirane: beneficijati, profesor in licenciat paragrafske vede, pa vse tri fakultete niso prišle čez prvo vrsto primitivnega uradnega razpisa, kojega je vendar vsak pr prosti kmetiček „pogruntal“. Škoda, da še četrte fakultete ni bilo zastopane v Tomišljem, da bi bila tem „g'spudam“ mreno z očij vzela in malo „broma“ za pomirjenje živcev ordinirala. Ker torej niso uradnega oklica „pogruntali“, niso tudi našli volilnega kraja v svoji zaslepljenosti. Podali so dolg rekurz in zopet prizivne instance našli niso. V neki „oštarji“ izgubili so pa tudi vse rekurzne „šrifte“. — Rekurz in nerekurz! O ti presneti politična strast in zaslepljenost! Kako je vendar visoka c. kr. deželna vlada v svoji vsegavednosti in vidnosti do tega neuloženega nerekurza prišla, se nam zdi popolnoma neumljivo! Zakaj se visoka c. kr. deželna vlada spušča v globoka in široka juridična razmotrivanja ter v poizvedbe na poizvedbe, v poročila, pričanje itd. itd.? — Menda tega „tuhtanja“ ne navdihuje „samum“ iz črnih, svetlobe se boječih krajev! Ker ni v pripravah zavolitev in ne po volitvi ničesar nezakonitega najti in se tudi od pseudokurentov nič ne navaja in navajati ne more, se

menda vladno premišljanje izliva samo na vršenje volitve, da bi se na tem kaj nepostavnega našlo; vendar je pa tudi to popolnoma neumljivo, ker je bil volilni komisar pri volitvi prisoten, ki je znan kot odlični jurist in ki je svojo spretnost v političnem poslovanju že pri mnogoterih jako zapletenih volitvah in tudi pri drugih prilikah pokazal. — Sapienti sat! Volilec.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. aprila.

— („Dramatično društvo“) imelo je prepovednejšim zvečer letojnji redni občni zbor. Po kratkem nagovoru društvenega predsednika gosp. dra. Ivana Tavčarja poročal je imenom intendancije g. dr. Tekavčič o društvenem delovanju v pretekli gledališki sezoni. Vseh predstav bilo je 70 in sicer 35 dramskih, 33 opernih in pa 2 predstavi, ob katerih je nastopilo operno in dramsko osebje skupno. Novitet bilo je v drami 8, v operi 4, in sicer mej prvimi 5 klasiških dram in pa izvorna slovenska burka „Napoleonov samovar“. Klasiških predstav sploh bilo je skupaj 10, iz domačega, oziroma slovanskega repertoirja pa 5, namreč po jedna predstava iger „Napoleonov samovar“, „Otok in struga“ in „Medved snubač“ ter dve predstavi ruske veseloigre „Tretja hči“. Operne novitete pretekle sezone so poljska opera „Halca“, Verdijevi „La Traviata“ in „Ples v maskah“ in Nikolajeva „Vesele žene Vindzorske“. Vseh skupaj pelo se je letos na našem odru 13 raznih oper. Mej novitetami ugajala je najbolje „Halca“; „Traviata“ pa je pela naša opera jedenkrat tudi v celjskem „Narodnem domu“. Parmova „Ksenija“ prišla je letos do popolne veljave. Da se povzdigne domači dramatiški naraščaj, poslalo je društvo s pripomočjo visokega dež. odbora lanske poletje gospico Ogrinčevu in gosp. Kranjca v Ottovo gledališko šolo na Dunaj kjer sta oba napredovala lepo. Stori se je torej vse, kar je bilo ob skromnih gmotnih sredstvih društva in njega precejšnjem starem dolgu mogoče. Krepko sta podpirala intendancijo „Slov. Narod“ in „Ljubljanski Zvon“, katerima se izreka topla zahvala. Občni zbor odobril je intendančno poročilo in izrekel še posebej g. dra. Tekavčiču zahvalo. Na to poročal je društveni blagajnik, g. Prosenec, o gmotnem stanju društva. V pretekli upravni dobi, završivši se z dnem 1. t. m., prejelo je „Dramatično društvo“ 17 744 gl. 51 kr., izdalo pa 17 633 gl. 44 $\frac{1}{2}$ kr., prihranilo se je torej 111 gl. 6 $\frac{1}{2}$ kr. Toda društvo ima 6188 gl. dolga iz prejšnjih sezon, katere ima skušati amortizovati iz rednih svojih dohodkov. Na gažah izdalo je v pretekli sezoni 14 090 gl., predstave so pa nesle le čistih 4034 gl. 37 kr., h kateremu dohodku je pripomogla razmeroma več drama, nego opera. Za plinovo razsvetljavo izdalo je društvo 1285 gl., za godbo pa ogromno svoto 2127 gl. 44 kr. Imelo je društvo 193 udov, mej temi 122 ljubljanskih, 71 pa vnanjih. Občni zbor odobril je g. blagajnika poročilo, ki je predložil potem proračun za prihodnjo upravno dobo. Proračun izkazuje 824 gl. 18 kr. primankljava, in sicer vkljub podporama vis. dež. zbora in mesta Ljubljane, na kateri društvo računa v dosedanjem znesku. Povdarjalo se pa je tudi, da bode treba skrbeti vsakako za pomožnega uradnika, ki bodi podrejen intendanciji, le-ta obilega dela nikakor ne more več zmagovati sama. Za repertoir pripravljeno je društvo žrtvovati i v bodoče vsaj toliko, kakor doslej. Občni zbor vzprejel je predloženi proračun ter izrekel gospodu Prosenecu zahvalo na njega marljivem delovanju. Imenom preglednikov poročal je gosp. Karol Pleiweis, da sta našla vse v najboljšem redu. Društveniki izrazili so soglasno željo, naj se goji v bodoče na našem odru tudi opereta. Namesto po pravilnih izstopivših odbornikov gg. dra. vit. Bleiweisa, Gogole in Orožna volil je občni zbor v odbor vnovič gg. dra. vit. Bleiweisa in Orožna, na novo pa g. dra. Zbašnika. G. dr. Ivan Tavčar izrekel je na to imenom društva najtoplejšo zahvalo visokemu dež. zboru, mestni občini ljubljanski, gledališkemu društvu in vsem drugim dobrotnikom društva — kajti le z njih pomočjo se je leto moglo vzdržati — ter zaključil občni zbor.

— (Veselica šenklavsko-frančiškanske ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v „Narodnem domu“) se je vršila včeraj v Sokolovi dvorani in je imela gmotno toli poveljen uspeh, kakor še nobena druga izmej vseh veselic ljubljanskih podružnic. Veselica pa se je od svojih vrstnic tudi istinito in v vsakem oziru odlikovala.

Odbor, obstoječ iz dvajsetice najodličnejših ljubljanskih dam, se je resno potrudil, da je podal veselilnim gostom nekaj docela originalnega. In to se mu je povsem posrečilo. Mesto nasilnega obiranja občinstva s prodajanjem „papirčkov“, ki so postali že uprav šablona, je uvedel odbor šaljivo sv. Cirila in Metoda „Svetovno pošto“. Vsaka miza je imela svoje krajevno ime; na glavnem poštenu uradu je prodajala poštarica-krasotica slovenske razglednice-dopisnice in pismenski papir, ondaj pa so bili tudi nabiralniki za pisma in karte. Dva dražestna ženska pismonoši v okusnem, originalnem kostumu sta neumorno prenašala pisma peš od mesta do mesta, iz Reke v Pariz, iz Opatije in Budjevojice in drugam ter pobirala poštno dostavnino. Ta „Svetovna pošta“ je bila jako zabavna, pa tudi za podružnico prav hvaležna. Razen tega je bil na razpolago občinstvu fia in jako okusen buffet, kjer so prodajale najlepše gospe in gospice najboljša jedila ter najzvrstnejšo koflico. Tu je bila kupčija izvrstna, čemur se ne čuditi, ako povemo, da je bilo nastavljenih okoli 30 najljubeznejših in najelgantnejših „natakarič“. Končno pa se je vršila še velika „razprodaja“, ki je donesla podružnici zopet lep skupiček. Pripomnimo pa vnovič, da se je dosegel ta najljubši vseh prav brez najmanjšega nadlegovanja. Zato treba iz eči javno prepošrtvovalnim odbornicam in vsem vrlim sotrudnicam najpopolnejše priznanje. Pohvalno pa se moramo izreči tudi o sodelovanju dičnega „slovenskega trgov. pevskega društva“ in njegovega kvarteta za prekrasno petje. Tudi vojaška godba je svirala jako marljivo in dobro; pridejala je več slovanskih točk ter igrala celo Parmio intermezzo iz Ksenije*, ki se je moral ponoviti. Veselica se je torej v vsakem oziru obnesla najizborneje, kar nas v interesu družbe sv. Cirila in Metoda posebno veseli!

— (Kranjski odsek uradniškega društva Avstro Ogerske in pa hranilno in posojilno uradniško društvo v Ljubljani) sta imela včeraj svoj redni občni zbor, katerega se je vdeležilo 31 društvenikov. Predsedovala sta gg. dež. šolski nadzornik v. p. Jakob Smolej in profesor Vester. Odobrila so se vsa poročila in računski zaključek za minolo upravno leto 1897. ter se je izrekla zahvala obema načelnikoma za njiju trudoljubivo delovanje. Odsek je štel koncem napominanega leta 356 členov, branilo in posojilno uradniško društvo pa 150 zadružnikov. Koncem zborovanja so se izvršile dopolnilne volitve v oba odbora.

— (Potres.) Včeraj zvečer, 12 minut pred polnočjo, se je primeri precej močan potres. Sunek, kateri je spremljalo podzemsko bobnenje, je bil jako kratek, a je vzbudil nekaj strahu, ki pa se je seveda koj polegel.

— (Za vseučilišče v Ljubljani) Črnomelj se je postavil na čelo vsem slovenskim občnam in je poslal naslednjo peticijo poslanski zbornici: Visoko predsedništvo državnega zbora! — Kakor napredujejo drugi narodi mogočne Avstrije v kulturnem in jezikovnem oziru, tako hrepeni tudi slovenski narod po višji izobrazbi. To izobrazbo zamore pa le doseči, ako se ustanovi vseučilišče v sredinji slovenskih pokrajin, v beli Ljubljani. Že pred mnogo leti oživila je ta ideja, a zaspala je vsled raznih političnih, nam Slovincem neugodnih odnošajev. Prišel pa je čas, da se želja slovenskega naroda vendar jedenkrat uresniči in ni je lepše prilike, kakor da se v spomin 50letnega vladanja našega presvitlega cesarja Franca Jožefa I. ustanovi prepotrebna univerza v Ljubljani. — Občinski zastop mesta Črnomelj sklenil je tedaj v današnji seji jednoglasno preponižno prošnjo: Visoki državni zbor blagovoli pri visoki vladi izposlovati, da čim prej ustanovi vseučilišče v Ljubljani, koje bode ustrezalo potrebam in zahtevam slovenskega naroda in koje bode nosilo z ozirom našega preljubega vladarja, ki v svoji neomejeni pravičnosti vedno hrepeni vse podložne mu narode osrečiti, ime presvitlega cesarja Franca Josipa I. — Županstvo mestne občine Črnomelj dne 3. aprila 1898. — Naj bi vse slovenske občine posnemale vzgled črnomeljskega mesta!

— (Iz logaškega okraja) se nam piše: Visoki deželni zbor je rešil prošnjo tukajšnjega učiteljskega društva za ureditev nagrad za kmetijski pouk s tem, da je zvišal dotični znesek za leto 1898 na 2000 gld. Trudapolni in za našega, na vse strani „bozega“ kmeta te prevažni pouk tudi s tem zneskom ne bo preplačan, a izginile bodo nagrade po 5, 6 in 7 gld. za vseletni trud. Tudi nekaj!

— (Tri jubilejske štipendije.) Iz Celja se nam piše: Upravni odbor „južnoštajarske hranilnice v Celju“ je v seji od 15. t. m. na predlog g. dr. Ivana Dečka sklenil iz čistega dobička prihodnjih let ustanoviti zaklad v znesku 15.000 gld. za 3 štipendije za dijake pod imenom „cesarja Franca Jožefa prvega jubilejskega štipendije“. Štipendije bodo dobivali dijaki iz okrajev Gornji grad, Sevnica, Šmarje, Šoštanj in Vransko, kateri so južnoštajarsko hranilnico ustanovili.

— (Izzivanje.) „Soča“ piše: Vajeni smo že in prav nič se ne čudimo, ako nam poročajo

Slovinci v Gorici, da jih Italijani zmerjajo s „porchi“ in „ščavi“. Ah ti Italijani so civilni ljudje. Na Veliko noč pa je pršil po noči neki vojak korporal pri brambovcih, mimo cerkve sv. Ignacija ter prav na glas izustil besede: „Porchi ščavi“, ko je srečal nekega gospoda Slovence, ki je začuden pogledal korporala komu sodijo te razžaljive besede, ali korporal je šel svojo pot naprej. Tako dleč smo torej prišli, da celo vojaki r. b. jo po uticah take, slovenske prebivalce Gorice skajno žalče besede! — Istega dne je šla neka slovenska družba skozi Pošturo v Št. Peter ter bila izzivana od nekaterih fantalinov z besedami: „Evv va Go izia italiana“ in še z drugimi vskliki, katerih obiljuje laška prosveta.

— (Kapitulacija države in cerkvene avtoritete pred tržaškimi razgrajadi.) Sobotna seja tržaškega obč. sveta je bila jako zanimiva. Župan je otvoril sejo s prav krepkim napadom na vlado in na škofa, potem pa je vladni zastopnik baron Conrad naznanil, da se Pavissiccheve konference pri sv. Antonu novem ne bodo vršile niti v tej cerkvi, niti v kateri drugi. Na to je prišlo na vrsto poročilo o županovi intervenciji pri namestništvu. Iz poročila je razvidno, da se je namestnik v začetku branil, prepovedati propovedi pri sv. Antonu novem in pri sv. Jakobu, na kar je župan telegrafično intervenciral pri ministerskem predsedniku. Obč. svet je potem razpravljal o protestu proti zadnjim dogodbam, kateri je mestna delegacija nasvetovala. Piccoli, d' Angeli, žid Venezian in dr. Cambon so vlado, škofa in policijo najstrastnejše napadali in grdili, galerija pa je napadane obkladila z najdastičnejšimi psovkami. Vladni zastopnik baron Conrad je — očividno nalašč — zagovarjal vlado jako mlačno. Ni čuda. Saj je taisti baron pri državnozborskih volitvah vzkliknil, da je dan zmage progresovskih kandidatov najlepši dan njegovega življenja. Cambon je naznanil, da so bili tržaški drž. poslanci v soboto zjutraj pri namestniku, in da jim je ta obljubil, da zabrani ne samo Pavissiccheve propovedi, ampak tudi slovenske propovedi pri sv. Jakobu. Po seji je mnogoštevilna množica hrupno demonstrirala proti slovenskim obč. svetnikom. Namestnik je svojo obljubo izpolnil. Namestnik in policijski ravnatelj sta škofa prisilila, da je odpovedal tako Pavissiccheve propovedi, kakor slovenske propovedi pri sv. Jakobu.

— (Koncert ljubljanskih umetnikov.) Iz Trsta se nam piše: Izreden, zares krasen glasbeni vzitek nam je preskobelno vodstvo ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda s sobotnim koncertom. O vrlinah Vaših ljubljanskih umetnikov Vam pač ne bom poročal na obširno, saj jih itak dobro poznate in Vas le zavidamo, da se večkrat morete nasladihati na njihovih produkcijah. Naše občinstvo jih je vse vzprejelo z navdušenjem in vsacega poseamezno in vse skupaj burno odlikovalo. Gospodični Ševčikovi je bila izročena krasna košara iz svežih cvetic. Ona in g. Jos. Noll sta pela divno in morala dodati vsak še nekaj točk. Gg. Hoffmeister, Junek in Vedral so vsak s svojo solo točko vzbujali živahno odobravanje, v trio in drugih skupnih točkah pa se pokazali prave mojstre na svojih instrumentih. Z eno besedo bil je ta koncert, kakor jih v tej stroki Slovinci v Trstu doslej v taki dovršenosti nismo še imeli. Po izbranem, finem vsopredu je bil ta koncert v prvi vrsti namenjen ne toliko za širše sloje, nego le bolj za slovensko inteligenco tržaško. Obisk je bil dober, a bil bi lahko še boljši, ker smo pogrešali nekatere odlične narodne rodbine. Ne dvomimo, da so storile tudi one svojo narodno dolžnost, podpirajoč gmotno namene vodstva podružnice, a žal jim sme biti da so zamudile tako lep umetniški užitek, za katerega moramo izreči hvalo vrlému vodstvu ženske podružnice, ki nam je privabilo v Trst ljubljanske umetnike. Nadejamo se, da niso bili zadnjikrat v naši sredi ter jim kličemo: Na svidenje!

— (Vinska letina v Istri.) Letos kaže v južni Istri, n. pr. okolica Dignano (Vodajana), Fazane in Rovinja, kjer je na morskem pobrezji že trta primerno razvita in se že polno zdravih grozdičev vidi, — boljše letino. — V zgoraj omenjenih krajih in sploh pa v političnem okraj Pulje so vsi vinogradi do sedaj prosti trtne uši.

* (Čudež!) Vatikanski uradni list „Osservatore Romano“ poroča o neki čudezni klopi v S. Benedetto-cerkvi v Roiatu pri Rimu. V tej cerkvi je torej stara, kamenita klop, na kateri je nekdanj sedel svetnik, katerega telo se še dandanes vidi v kamnu vtisnjeno. „Osservatore“ trdi, da se ta klop za časa miru in dobre letine vedno — poti. Tudi letos se je začela dne 24. marca potiti, iz česar seveda sledi, da bode vladal to leto svetoven mir.

* (Gledališka družba zaprta.) V bruselskem gledališču „Olimpija“ je gostovala gledališka družba pariškega „Théâtre Libre“. Pred par dnevi pa je prihrumelo redarstvo v gledališče ter aretovalo ravnatelja in jednajst igralcev, mej njimi štiri

ženske. Vzrok temu aretovanju je baje prestavljanje nemorálnih iger.

* (Morilec pohotnik.) Prdvčerašnjim so našli v Hassenheide pri Berlinu truplo neke služkinje, katero je bilo strašno razmrsarjeno. Morilec do sedaj še niso našli; a na sumu je n. ki mesar, katerega je pohota gnala do tega strašnega čina. Na morilecovo glavo so stavili 1000 mark.

Darila:

Za učiteljski konvikt v Ljubljani: Gosp. Ferdo Wigela, učitelj v Starem trgu pri Ložu, nabral je velikonočni ponedeljek pri zaroki gospice Vikice Pučetove 24 K. Živela mlada zaročenca, živele vrle darovalke in darovalci! — Znesek smo izročili g. blagajniku Jak. Dimniku, ki s tem potrjuje prajem svote.

Zahvala. Visoki deželni zbor, slavni mestni zastop in slavna kranjska hranilnica so tudi letos darovali zdatne podpore po 200 gld. „Narodni šoli“ za nakup šolskega blaga revnim selskim šolam in šolam za silo. Za ta velikodušni dar izreka odbor „Narodne šole“ vsem imenovanim korporacijam najprisrčnejšo zahvalo v imenu obdarovanih in podpiranih šol. — Ljubljana, dne 16. aprila 1898. — Jos. C. p. der, tajnik.

Književnost.

„Zgodovina slovenskega slovstva“.

Da bi vsled ocene, katere je g. dr. Vidic v polistku „Slovenskega Naroda“ napisal o omenjeni knjigi, kak neopravičen sum ne letel na nedolžno stran, si dovoljujem nekoliko opazk objaviti v pojasnjevanje.

Nasvet, ki ga je podal pokojni dr. Oblak, ocenjuje prvi zvezek, češ, naj se spredaj natisne samo besedilo, v prilogi pa vse drugo, kar bi motilo čitatelje, sem razumel tako, da se razven popolnih naslovov tudi vse drugo natisne v prilogi. Opombe sem imel poprej pod besedilom.

Uvažuje ta nasvet, sem omenjene opombe deloma prepisaval, deloma rokopis prelagal. Pri tem delu se je nehoté in nevedé vrnila kaka pomota. Korigiral sem sam, in krivda zadene torej mene in ne koga drugega. Ali je mnogo takih pomot, da se številke ne vjemajo, žalibože zdaj ob pomnoženem službenem poslu ne morem preiskovati, upam pa, da opombe vsled tega niso nepotrebne. Zvršetkom meseca svečana sem se uprav o tem predmetu razgovarjal z g. vseučiliščnim profesorjem Štrekeljem v Gradcu, in on je tega mnenja, da naj pridejo take opombe pod besedilo. Za IV. del bom uvaževal ta nasvet. (Dalje prih.)

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 18. aprila. Cesar je vzprejel danes nadškofa dra Missio v avdijenci.

Dunaj 18. aprila. „Sonn und Montags-Zeitung“ javlja, da ni dr. Ebenhoch predlagan deželni glavarjem gorenjavstrijskim, ampak opat Grashöck. Ta vest, ki vzbuja veliko zanimanje, ni popolnoma resnična. Vlada še sploh ni nikogar predlagala, pač pa je znano, da se brani, predlagati dr. Ebenhocha in se je radi tega bati krize, kakor sem poročal že v soboto. Stvar se odloči v jutrišnji seji ministerskega sveta. Nemška katoliška ljudska stranka pravi, da bo tako napram desnici, kakor napram vladi izvajala konsekvence, ako ne postane Ebenhoch deželni glavar.

Dunaj 18. aprila. Pri debati o obtožbi Badenijevega ministerstva radi dogodb v parlamentu bo na vsak način in navzlic vsemu ugovarjanju govoril tudi dr. Kramář, pa če uprizeri obstrukcija še take ekscese.

Dunaj 18. aprila. Deputacija praškega obč. sveta pod vodstvom župana dra. Podlipnega je bila danes pri cesarju in je prosila, naj bi jeden člen cesarske rodbine stanoval v Pragi.

Praga 18. aprila. V Češki Kamenici so se na volilnem shodu posl. Richterja nemški liberalci in nemški nacionalci stepili. Rabuka je bila taka, da je vladni zastopnik grof Zedtwitz moral shod razpustiti.

Kranj 18. aprila. Župan Vavken je danes ob 11. uri dopoludne umrl. Pogreb bo v sredo ob devetih.

Trst 18. aprila. Delavci v Lloydovem arzenalu so hoteli danes začeti generalni strajk, a so vsled tega, ker se je začelo vodstvo z njimi pogajati, odložili odločitev na jutri. Li-varji nadaljujejo strajk.

Petrograd 18. aprila. Car je podelil ministru zunanjih del grofu Muravjevu Vladimirov red II. vrste.

Madrid 18. aprila. Priprave za vojno se nadaljujejo neutrudno. Včeraj se bile

vseh večjih mestih velike demonstracije proti Zjedinenim državam.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 15. aprila: Ursula Bertorcelj, kuharica, 58 let. Rožne ulice št. 7, vnetje hrbtne možga. — Marjeta Drole, delavka, 73 let, vodenica. — Karolina Köhler, sedlarjeva žena, 45 let, Hranilnična cesta št. 2, pljučnica.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
16.	9. zvečer	737,8	8,4	sl. szah.	dež	
17.	7. zjutraj	736,2	8,4	sl. svzhod	dež	8,4
	2. popol.	734,9	14,1	sl. sever	oblačno	
	9. zvečer	732,0	11,3	sl. sever	skoro obl.	
18.	7. zjutraj	728,7	8,0	sl. vzsvzh.	oblačno	1,4
	2. popol.	728,9	12,4	sl. svzhod	oblačno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 9,8° in 11,3°, v soglasju z normalom in za 1,3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 18. aprila 1898

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	85	kr
Skupni državni dolg v srebru	101	gld.	65	kr
Avstrijska zlata renta	120	gld.	70	kr
Avstrijska kronna renta 4%	101	gld.	50	kr
Ogerska zlata renta 4%	120	gld.	65	kr
Ogerska kronna renta 4%	99	gld.	35	kr
Avstro-ogerske bančne delnice	918	gld.	—	kr
Kreditne delnice	352	gld.	90	kr
London vista	120	gld.	90	kr
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	gld.	90	kr
50 mark	11	gld.	76	kr
50 frankov	9	gld.	55 1/2	kr
Italijanski bankovci	44	gld.	60	kr
C. kr. cekini	5	gld.	66	kr

Dne 16. aprila 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	164	gld.	—	kr
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	gld.	25	kr
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	130	gld.	—	kr
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	gld.	—	kr
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	gld.	—	kr
Ljubljanske srečke	22	gld.	75	kr
Rudolfove srečke po 10 gld.	27	gld.	—	kr
Kreditne srečke po 100 gld.	205	gld.	—	kr
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	501	gld.	—	kr
Papirnati rubelj	1	gld.	27 1/2	kr

Pozor!

V torek, dne 19. aprila t. l. ob 3. uri popoldne (591)

JOUR-FIXE

gostilničarjev in kavarnarjev
v gostilni g. Ferlinza „pri Zvezdi“
na cesarja Jožefa trgu.

L. Geni-jevo čarovno in specijalitetno gledališče v Lattermannovem drevoredu.

Gledališka stavba, obsežajoča 1000 oseb.

Danes v ponedeljek dne 18. aprila

velika

fizikalna soareja.

Senzacionalno! Prvikrat: Orjaški top strasburški. — Konec predstave: „Najemnik in njegov strah“ ali „vrag v vseh kotih“. — Začetek ob 8. uri zvečer. — V nedeljo 2 predstavi, popoldne ob 4. uri in zvečer ob 8. uri. — K tem res zanimivim predstavam uljuno vabi

(574-3) L. Geni.

V najelegantnejši opremi z umetniško prilogo izhaja:

„MLADOST“.

Smotra za moderno književnost in umetnost.

Sodelujejo prvaki hrvatske, slovenske in srbske književnosti.

Cena za četrt leta 2 gld. Za dijake 1 gld. 25 kr.
Posamezne številke 40 kr.

Naročbe vzprejemajo vse knjigarne, poštni uradi in

Uprava: Wien, IX., Türkenstrasse 23, II., 2, 19.

Prva številka vsakemu na ogled.

Josip Močnik, lekarnar in posestnik v Kamniku, javlja tužnega srca v svojem, svoih nedolnih otrok Milana, Ane, Minka, Pepice in Jankota, svoje tašče, kakor vseh sorodnikov imenu prežalostno vest, da je po neskončni modrosti Vsemogočnega njegova preljuba in nepozabna soproga, gospa

Julijana Močnik roj. Debevc

po kratki, mučni bolezni, previdena s svetotajstvi za umirajoče, preteklo noč o polnoči mirno v Gos. domu zaspala.

Pogreb predrage rajnice bude v torek, dne 19. t. m., ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti na Šutni na pokopališče na Žalah.

Svete maše zadušnice se bodo brale v raznih cerkvah. (592)

Za tiho sočutje se prosi!

V Kamniku, dne 18. aprila 1898.

Prodajalka

dobro izurjena v trgovini manufakturnega blaga, išče službe. — Naslov pod „J. J. 1432, Idrija, Kranjsko“ poste restante. (588-2)

Odda se zaradi bolezni za več let trgovina z mešanim blagom z blagom ali brez blaga.

Trgovina je na deželi in v dobrem teku. — Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (590-1)

Compagni General Transatlantique

največja francoska brzo-parobrodna proga.

Točen odhod iz Havra v New-York vsak teden.

Cena III. razreda:

Zagreb-New-York 95 gld.

Vožni listek iz Kranjske v Zagreb se dotičniku plača, ako kupi parobrodni listek pri nas.

Na brodu izvrstna hrana in vino.

Parobrodne listke prodaja samo ob ponedeljkih izključno le: (587-2)

L. Mašek i drug

Zagreb, Margaretska ulica 10.
Pisarna za odpravo oseb in blaga takraj in onkraj morja.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1897. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Ansee, Solnograd; čez Klein-Reifing v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend, Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curib, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifing v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — Prihod v Ljubljano. j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plnja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra, Ansee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plnja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Genevo, Curiba, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz Novega mesta in iz Kočevja. Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (17-86)

Prodaja vina.

Imam v kleti pristno istersko črno in belo vino od 16 do 25 kr. liter, postavljeno na kolodvor državne železnice Dignano. Mali vzorčki se ne pošiljajo.

A. M. Pujman, Dignano, Istra.

(589-1)

Zagreb - New-York „Prim Line“

Odhod parobroda „Spartan Prim“ 23. aprila iz Genova.

Cena III. razreda:

Zagreb-New-York velja av. velj. 75 gld.

Vožni listek iz Kranjske v Zagreb se dotičniku plača, ako kupi parobrodni listek pri nas.

Na brodu izvrstna hrana in vino.

Prodaja parobrodnih listkov dne 17., 18., 19. aprila vključno le (586-2)

L. Mašek i drug

Zagreb, Margaretska ulica 10.
Pisarna za odpravo oseb in blaga takraj in onkraj morja.

VIZITNICE Národna Tiskarna.

priporoča

Kopelj Kamnik

na Kranjskem
basin za plavanje, vodno zdravilišče, pokrito šetalnice, travnik in telovadni prostor, vestno individualno zdravljenje po Kneippovih načelih, po želji tudi po drugih naravnih zdravilnih načinih, pitno zdravljenje, elektriciteta, masaža, zdravstvena gimnastika. Zdravniški vodja: Univ. med. dr. Wackenreiter. Stanovanja po zmerni ceni. Sobe od 40 kr. do 1 gld. 30 kr. v zdraviliškem poslopju in v 4 vilah, vse zvezane s nasadi zdraviliškega parka, izborna restavracija; penzija I. razreda 1 gld. 36 kr., II. razreda 70 kr. na dan. — Prospekti po zdraviliškem ravnateljstvu. (502-3)

v neposredni bližini mesteca Kamnik (žel. postaja) na vzhodni Kamniških planin, dražestno ležeče, krasni sprehodi v smrednih gozdih, lov, ribarenje postrvi, elegantno zdraviliško poslopje z velikimi verandami, kopelna hiša z banjiskimi in douche-kopelji, basini za plavanje, vodno zdravilišče, pokrito šetalnice, travnik in telovadni prostor, vestno individualno zdravljenje po Kneippovih načelih, po želji tudi po drugih naravnih zdravilnih načinih, pitno zdravljenje, elektriciteta, masaža, zdravstvena gimnastika. Zdravniški vodja: Univ. med. dr. Wackenreiter. Stanovanja po zmerni ceni. Sobe od 40 kr. do 1 gld. 30 kr. v zdraviliškem poslopju in v 4 vilah, vse zvezane s nasadi zdraviliškega parka, izborna restavracija; penzija I. razreda 1 gld. 36 kr., II. razreda 70 kr. na dan. — Prospekti po zdraviliškem ravnateljstvu. (502-3)

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pripravljajo v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski trg šte. 20.

Trpotčev sok nepreprečno deluje pri vseh prehlajenjih dušnih organov, ter je najboljšo sredstvo za prsni katar, kašelj, prsobol, hripavost in vratobol. Tudi zastarani kašelj se s tem zdravilom v najkrajšem času dá odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevajo. — Izmed mnogih zahval spominjam samo ono:

„Velecenjeni gospod lekarnik!

Posljite mi še tri steklenice Vašega izvrstno delujočega trpotčevega soka; potrebujem jih za moje poznanec. Jaz sem od dveh steklenic od neznoznega kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam! Priporočil bodem ta zdravilni sok vsem prsobolnim. S spoštovanjem — Rudolf Ausim. Na Dunaji, 20. marca 1897.“

Pazi naj se toraj, da je na vsaki steklenici varstvena znamka, t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti samo oni je pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenici s točnim opisom je 75 kr. — Raz pošilja se vsaki dan s pošto na vsa mesta, in sicer proti predplačilu (priračunavši 20 kr. za zametek) ali pa po poštnem povzetju. — Ceniki raznovrstnih domačih preskušanih zdravil razpošiljajo se na zahtevo zastoj in poštne prosto. Lekarna k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski trg šte. 20.

Pravi trpotčev sok iz lekarni „k Zrinjskemu“ v Zagrebu dobiva se v Ljubljani v deželni lekarni „pri Mariji pomagaj“ Milana Leusteka, Resljeva cesta št. 1. (1360-28)